

MENKİBE: Gencin Tövbesi

Ebû Tûrab Nahşebî hazretleri anlatır:

“Bir gün Nahşeb mahallelerinin birinden geçiyordum. Aniden kulağıma sesler geldi. Dikkat ettim. Birtakım erkeklerin, bir kadınla münakaşa ettiklerini anladım. Kendi kendime, “Buraya gitmeliyim, bir mazlum ise ona yardım etmeliyim” dedim. Yanlarına varınca kadın beni görüp, yanıma geldi ve dedi ki:

- Ey Ebû Tûrab! Fasık ve ömrünü kötü şeylere harcıyan bir oğlum var. Dün gece şarap içmek istedi. Akşamdan sonra, Allahü teâlâ ona bir hastalık gönderdi. Şimdi hasta yatağında yatıyor. Evimiz mescidin yanındadır. Cemâat sesleri duyup geldi. Onu mahalleden çıkarın, dediler. Ben arz ettim ki, şimdi hastadır. Hastalığı da şiddetlidir. Ölürsa hepimiz ondan kurtuluruz, yahut tövbe eder, kendisi kurtulur. Ölmeyip tövbe etmezse, o zaman onu şehirden de dışarı çıkarın. Hemen giderek yardım ettim ve kalabalık dağıldı. Sonra aklıma genci görmek düşüncesi geldi. Evden içeri girince, genç beni görür görmez feryat edip ağlayarak dedi ki:

- Yâ Rabbi! Ne kadar kerimsin ki, benim gibi ömrünü boşa geçirmiş bir günâhkârın duâsını anında kabul eyledin.

- Ey genç, ne duâ ettin?

- Bugün, seher vaktinde iki duâ ettim. Birincisi, “Yâ Rabbi! Sabahleyin bana Ebû Tûrab hazretlerinin yüzünü görmek nasip eyle!” İkincisi, “Yâ Rabbi! Nasuh tövbesi ihsân eyle!” Duâmın birini, şu anda kabul edilmiş görüyorum. Umarım ki, ikincisi

de kabul edilir. Ey Ebû Tûrab! Çok günâhkârım. Tövbem kabul olur mu?

- Ey genç! Allahü teâlânın rahmet denizleri dalga dalga geliyor. Allahü teâlâ ziyadesi ile tövbeleri kabul edici ve mağfiret edicidir. Acizlere kâfidir. Düşkünlerin en iyi vekilidir. Bütün günâhlardan tövbe makbuldür.

Genç, gözyaşları içinde Allahü teâlâyâ tövbe etti. Ve ben oradan ayrıldım. Daha sonra genç annesine dedi ki:

- Anneciğim sana bir vasiyetim var.

- Evlâdım, ne vasiyet edersen yapmaya hazırım.

- Beni bu yataktan, yumuşak yastıktan, mezellet toprağına indir. Bu hastalık beni iyice sardı. Anlıyorum ki, ben bundan öleceğim. Annesi, vasiyetini yerine getirdi ve onu yataktan yere indirdi. Genç yüzünü toprağına sürdü ve kalbinin, ruhunun derinliklerinden gelen bir sesle şöyle duâ etti:

“Yâ Rabbi! Yaptıklarım pişman oldum. Tövbe ettim. Senin dergâhından başka kapım yok. Dertlilerin dayanağı, muhtaçların sığınağı sensin! Toprakla bir olmuş, zamanını boş geçirmiş ben kuluna rahmet et!”

Onu topraktan kaldırıp, yatağına yatırdılar. Gece olunca, genç vefât etti. O gece Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” efendimizi rüyada gördüm. Yanında iki yaşlı kimse vardı. Onlarla beraber kalabalık bir topluluk geldi. Birisi bana, “Bu Muhammed aleyhisselâmdır. Sağ tarafındaki İbrahim aleyhisselâmdır, diğer tarafındaki ise, Mûsâ aleyhisselâmdır. Bu kalabalık topluluk ise yüzüymidörtbin civârında peygamberdir” dedi. İleri koştum. Selâm verdim. Resûlullah efendimiz selâmıma cevap verip benimle müsafaha etti. Sordum:

- Yâ Resûlallah! Siz, Nahşebe gelmiş miydiniz?

Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” efendimiz buyurdu ki:

- Ey Ebû Türab! Dün senin yanında tövbe eden genç, bu gece vefât etti. Hak teâlâ onu saâdete kavuşturdu. Benimle beraber yüzyirmidörtbin civârında peygamber, onun ziyaretine gönderildi. Ey Ebû Türab! O gence izzet gözü ile bakın. Cenazesinde hazır bulunun! Hemen uyandım. Bu hâlden kalbime bir incelik geldi ve “Yâ Rabbi! Ne kadar kerîmsin ki, daha dün kötülüğü yüzünden, mahalleden çıkarmak istedikleri bir günâhkârı, bir ağlama, bir inleme ile tövbe ve pişmanlık ile bu dereceye kavuşturdun!” diye duâ ettim. Bu zevk ve hâlde iken, diğer odadan küçük kızımın feryadını duydum. Ağlıyordu. Kendisine sordum:

- Yavrucuğum, seni ağlatan nedir? - Babacığım, rüyada gördüm ki, filân mahallede tövbe eden bir genç vefât etmiş, her kim onun cenazesine bakarsa, Allahü teâlâdan her istediği kendisine verilir. Babacığım evden dışarı çıkmağı asla istemezdim, ama şimdi müsâade edersen, gidip o gencin cenazesini göreyim ve Allahü teâlâdan kendim ve diğer kulları için duâ edeyim. Ona izin verdim. Yakînım arttı, insanlara gencin hâlini anlatmak için evden çıktım. Yetmiş sene Hakk’a ibâdet eden yaşlı bir sâlihâ hanıma rastladım. Elinde bastonu yavaş yavaş yürüyordu. Beni görünce dedi ki:

- Ey Ebû Türab! Hakk’ın rahmetinin neler yaptığını gördün mü? Günâhı yüzünden mahalleden çıkarmak istedikleri genç bu gece vefât etti. Rüyada bana “Cenazesinde bulunan mağfîret olunur” diye söylediler. Bütün şehir bir anda dışarı çıkıp, gencin cenaze namazını kıldık. Tam bir izzet ve ikram ile onu defnettik.

Kaynak: Gençlerin Rehberi